af „Kvindesagen" mødte lidet andet end Haan og Latterliggørelse, rejste hun omkring i Landet, deltog i Møder og søgte ved ethvert Middel, der laa indenfor hendes Magts Omraade, at sprede Lys over Kvindespørgsmaalet. Hele sit Liv har hun levet og arbejdet for andre, først og fremmest for dem, der stod hende nærmest. I ni eller ti Aar helligede hun sig udelukkende til at pleje sin syge Moder, der var invalid i al den Tid. Efter Moderens Død blev det hende foreslaaet at deltage i det Arbejde, der blev udrettet af Florence Nightengale og hendes Stab af Sygeplejersker, men hun foretrak et Arbejde, som hun tænkte, laa hende endnu nærmere, og hun fandt snart i sit Arbejde for Kvindesagen og i anden nyttig Virksomhed rigelig Brug for sine Kræfter.

Ved den Udvidelse af Stemmeretten, der fandt Sted 1867, førte hun sin egen Sag for Sheriffen af Edingburg, idet hun fordrede at faa sit Navn nævnt blandt de andre Stemmegivere. Det blev anerkendt, at hun førte sin Sag bedre end nogen af de Sagførere, der ved denne Lejlighed optraadte for andre Kvinder.

Miss Burton er en sand Bohême-Natur og som saadan i høj Grad hævet over den *smaalige Forfængelighed,* som desværre er et Særkende for saa mange Kvinder. Moderne kommer og gaar, men hendes store Hat, lange Kaabe og glatte Skørt er uforandrede. Naar hun rejser, bestaar hendes Bagage sædvanligvis af to smaa Haandkufferter og en Guttaperka-Varmedunk. Man skulde tro, at det maatte have bragt hende ud af Fatning, da det paa en af hendes Rejser hændte, at en Arbejdsmand kom til at vælte en Pot rød Farve over hendes Kjole; men hun var Situationen voksen. Da hun naaede sit Bestemmelsessted, var der Middagsselskab, og blandt Gæsterne befandt sig to Parlamentsmedlemmer. Til alt Held var der en Hane med varmt Vand i Miss Burtons Sovekammer; hun vaskede Farven af — hun havde været saa heldig at skjule Pletten — gik ned, deltog i Selskabet i den samme Dragt, og det lykkedes hende blandt Gæsterne at indsamle 10 Lstrl. (ca. 180 Kr.) til Selskabet for Kvindens Valgret.

Da Miss Burton er helt med i, hvad hun foretager sig, bliver hun let aldeles opslugt af det Emne, hun netop diskutterer. Jeg mødte hende en Gang, netop som vi begge havde været tilstede ved et af Henry George's Møder. Hun var en Modstander af Henry George og hans Program og begyndte ivrigt at udbrede sig om, paa hvilke Punkter, hun troede, han tog fejl. Mine Ledsagere og jeg tænkte, maa jeg tilstaa, mere paa vor Sporvogn end paa Henry George, og Miss Burton, der havde en lang Vej hjem, burde have gjort som vi, men noget saadant faldt hende ikke ind; Folk var gaaet fra Mødestedet, Gaden var tom og øde, men Miss Burton og vi stod endnu tilbage, ivrigt diskutterende Landspørgsmaalet.

Miss Burton har gennem en Aarrække været paa flere Kollegier i Edingburg, og alene og uden Hjælp lykkedes det hende at faa Wotts-Institut — nu „Heriot-Wott-Technical-College" — aabnet for Kvinder. Hendes Syn paa Opdragelse gaar stærkt i den Retning, at kun, hvad der er praktisk nyttigt, og intet andet bør gøres til Genstand for Undervisning, og saa vidt jeg kan dømme, er hun ikke meget villig til at indrømme de Tings Værd, der dog kan gøre Livet uendelig meget lettere at leve.

Hele sit Liv har hun vist en usædvanlig Uafhængighed i sine Meninger, som hun har dannet sig selv uden at være afhængig af sine Omgivelser og deres Meninger. Hun er stolt af sit Slægtskab med den irske Patriot Robert Emmet. — Emmets Moder og Miss Burtons Bedstemoder var Søstre. Da hun var ung Pige, plejede hun — til Sorg og Harme for sine øvrige Slægtninge — at prale af, at hun havde en Fætter, der havde lidt Døden for sit Fædreland.

Da O'Connel besøgte Edingburg i 1835, var Miss Burton tilstede ved det store Møde i Colton Hill. Paa dette Tidspunkt var det endnu noget ualmindeligt, at Kvinder overværede offenlige Møder, selv om det kun var som Tilskuere; men nogle indflydelsesrige Damer i Edingburg, som meget ønskede at være tilstede ved den Fest, der blev givet til Ære for O'Connel, havde faaet indrettet en Loge i Hallen, og Miss Burton var en af dem, der fik Adgang til den. Hendes Blik paa den irske Uafhængighed forblev uforandret, og hun kæmpede mangen Kamp til Fordel for de irske Nationalister, da det daværende gladstoneanske Parti ikke kunde finde Udtryk stygge nok til at spotte dem.

I filantropiske Hensigter blev hun for nogle Aar siden Ejer af et stort Hus i et af Edingburgs Fattigkvarterer. Hun begyndte med et stort Haab om, hvad der kunde gøres for de fattige Lejere. Hun vilde opmuntre dem til at blive ædrulige, renlige, sparsommelige og flittige, og hun haabede, at de inden ret længe alle vilde have Penge i Sparekassen, og at Drukkenskab og Uorden skulde høre Fortiden til. Hun har været nødt til at slaa af paa sine Fordringer og nøjes nu med at se efter, at de har en Seng at ligge i og ikke drikker alt for slemt.

Stort har hendes Arbejde været, og mange hendes Opofrelser for det almene Vel, og de har ikke været færre i hendes Privatliv. Hun har opdraget adskillige forældreløse Slægtninge, modigt paataget sig Ansvar, som mange vilde have gyst tilbage for, og opofret sig paa en Maade, som ingen havde kunnet fordre af hende.

Aarene er gledne let hen over Mary Burton.

Til Trods for sine mere end 3 Snese og ti Aar er hun i Besiddelse af en Sjæls- og Legems-Livlighed, som faa Kvinder ejer i deres første Ungdom. Hun er en ualmindelig lykkelig Natur, ti i hende findes forenet Ungdommens lyse og begejstrede Aand med den store Tolerance og det barmhjertige Sindelag, der kun kan komme gennem Aarene. Af konservative Mennesker betragtes hun som en Sværmer, men vi véd, at de, der af en Tid betragtes som Sværmere, ofte kommer til at staa for en anden Tid som anerkendte Sandsigere. Modstand og Fjendskab vil ikke faa hende til at vige. Hun venter roligt paa sin Tid og er stærk i den fuldkomne Tro paa en retfærdig og god Sag.

Bøger og Tidsskrifter.

Alt hvad Kvinder bør vide: En Bog for Kvinderne af en Kvinde. R. Stjernholms Forlag. 10de Hefte er kommen, og behandler særlig Svangerskabet. Bogen i det hele taget skuffer ikke sine Læsere, dens korte, klare Vejledning til ved en forstandig Levemaade at opretholde Sundheden under Svangerskabets vanskelige Periode, er en uvurderlig Hjælper for unge Koner.

Smertefri Forløsning særlig ved Anvendelse af Frugtdiæt af Dr. M. L. Holbrook omtales særdeles fordelagtigt af Forfatterinden til „Alt hvad Kvinder bør vide", Mis Duffey, raader enhver ung Kone til at anskaffe sig denne Bog. Den aktive Forlagsforretning Stjernholm, Brolæggerstræde 11, har ligeledes besørget dette Værk oversat. Smertefri Forløsning vil udkomme i 8 Hefter à 25 Øre. I disse første Hefter omtaler Forfatteren den store Betydning af Forberedelsen til at blive Moder, hvilket efter hans Mening allerede maa begynde medens den lille Pige er Barn. Han siger bl. a.: „Pigerne skal opholde sig meget i fri Luft i en Klædedragt, der tilstrækkeligt beskytter mod Fugtighed og Kulde. Man bør spare dem til legemlig Arbejde og unde dem, hvis de har Lyst, lige saa meget deraf som Drengene. Det er lige saa sundt for smaa Piger at løbe, springe, færdes i Skoven, at ro, at ride og køre, at lege og tumle sig, som for smaa Drenge.

Forfatteren begynder fra Grunden, men Hovedpunktet i hans Værk er det, at den unge Kone kan, hvis hun vil holde en Frugtdiæt stadig under Svangerskabet og ikke fylde sig med tunge Spiser — føde smertefrit, og han fordømmer ganske den gammeldags Teori, at den unge Kone skal spise for to.

Om Pianoet,

dets Bygning og Vedligeholdelse,

har den udmærkede Fabrikant Søren Jensen, Amaliegade 6, udsendt en lille værdifuld Pjece til Vejledning for Klaverspillere. Hr. Jensen giver saa mange gode Regler til Vedligeholdelse af Instrumentet, at man faar en Fornemmelse af, at et Klaver næsten skal behandles lige saa omhyggeligt som et levende Væsen. Man maa aldrig lukke Vinduet op i fugtigt Vejr i samme Værelse, hvor Klaveret staar, med mindre man tildækker Instrumentet med et Tæppe, ligeledes maa man vogte sig for at lukke kold Luft ind i et varmt, med fugtige Dunster opfyldt Værelse, da den kan slaa sig paa Strengene. Man bør vise den største Renlighed mod Instrumentet, flittigt afstøve Mekanik og Klaviatur, at der ikke skal gaa Møl i Flittet. Kort sagt, der er talrige Hensyn at tage.

Men man kan selv læse. Hr. Søren Jensen tilsender gratis sin Vejledning, som tillige er Katalog, til hvem, der kunde ønske det. I samme findes Attester fra Professorerne I. P. E. Hartmann og August Winding for Hr. Søren Jensens udmærkede Klaverer, og de omtaler ogsaa Fabrikantens Opfindelse af en Slags Pedaler, der dæmper Spillet, medens Eleverne øver sig.